મારૂં કે–મેં.કીલ

ભાગ–૩ જો.

[illegible]

પહેલી આવૃત્તિ | નકલ ૨૦૦૦

[illegible] ચાર આના [illegible]

 [illegible] M [illegible]

છુપી પોલીસના પરાક્રમથી ભરપુર

એક વાંચવા [illegible] બહાર પડેલી [illegible]

[illegible] ઉર્ફે મરીયમ

અથવા

ડાકુની દીકરી

અતીશય અજાયબી પમાડનારી ડીટેકટીવ નવલકથા એકવાર જરૂર વાંચો

સુંદર ચીત્ર સાથેનું પુઠું લગભગ ૧૫૦ પાના છતાં કીમત ૧૨ આના-

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર–રાણીતળાવ–સુરત.

જાત જાતના સુગંધીદાર અને ઠંડા વસાણાઓ નાંખી બનાવેલું

ચોખ્ખું ધૂપેલ

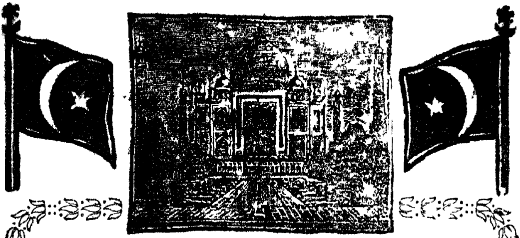
અને

આમળાનું તેલ

દરેક જાતના તેલો, અન્તરો, અગરબતી, કેશર, વગેરેના જાણીતા વેપારી

સરૈયા બ્રધર્સ. જૈની બરાનપુરી ભાગોળ–સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ અનાવિલ લોજની પાસે શ્રી 'અનાવિલ બંધુ'
પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઇ નાયકે છાપ્યું.

માશૂકે મેહફીલ

ભાગ ૧ લો. યાને અને ૨ જો.

બાગે-ગુલશન.

ગઝલે—નાઅત—તર્જે-કવ્વાલી.

સબ હીંદકા ડંક્કા આલમમે બજવા દીયા કમલીવાલેને-
માંગ અપની ઘટાને બીજલીસી ચમકા દીયા કમલીવાલેને
સબ હીંદકો ઉશકી આલમમેં ચમકાદીયા કમલીવાલેને
કાફીર કી ઝબાંસે અલ્લાહ પઢવા દીયા કમલીવાલેને
ઝુલ્ફેકી લપીસે આલમકો મેહકા દીયા કમલીવાલેને
એક સાંપસા દીલપર આશીકકે લહરા દીયા કમલીવાલેને
ફુકારકે છુંટે છુટ ગયે બુત દુન્યાકે સબ ટુટ ગયે
જબ લાઇલ્લાહા ઈલલ્લાહ ફરમા દીયા કમલીવાલેને
વો કમલી અજબ લાકીમતથી કીસનાઝસે હકને સરપેધરી
સબ ઝરકે દુશાલેવાલોંકો શરમા દીયા કમલીવાલેને

ગઝલે,—જમાલી—તર્જે—કવ્વાલી.

સાબીર તુમ્હારા **નકશા,** આંખોમેં છા રહા હય.
સાબીર તુમ્હારા **જલ્વા,** દીલકો લુભા રહા હય,
કલચરકી બદશાહી, સાબીરકો દી-**ખુદાને**
સાબીરકે દરપે બન્દા, ધુની રમા રહા હય.
દુન્યાકા મીટ ગયા ગમ, ઉઠતા કદમ હય હરદમ.
સાબીરકા શૌક અચાસા, દીલમેં સમા રહા હય.
આઇનએ નઝરમેં જાનો દીલો જીગરમેં,
શાને ખુદા કે સાબીર, જલ્વા દીખા રહા હય,
હય લબપે નામ સાબીર, દીલમેં મુકામ સાબીર.
સાબીરકે દરકા રસ્તા, વાજીદ બતા રહા હય,
ઉશ્શાક કો બુલાકર, ઉલ્ફત જતા જતા કર
મયદાને હુ કી સાબીર, બસ્તી બસા રહા હય
બીસ્તરસે અપને ઉઠકર, ચલ તુ બસુ યે કલયર
સાબીર તુઝે **જમાલી**—દરપર બુલા રહા હય

નાટકે—વિર કેશરી— —તર્જે, કવ્વાલી—

જબ દીલ ન હો કાબુમેં તો, કયા મેરી ખતા હય, **યેહ શાને ખુદા હય,**
સચ હય જો મહોબ્બતમેં કીસીને કહા હય, આફત હય બલા હય,
આઝારે મોહબતસે, તો અલ્લાહી બચાએ, યેહ ગમ ન દીખાએ,
યહ દર્દ વહિ હય, જીસકી નહી કોઇ દવા હય, **એકાર દુઆ હય,**
શાયદા કો લગે કોનસે અંદાઝ, તો દેખો, કુછ ગૌર તો કરો,
મરતા હય તો મરનેકે સીવા, કોન જીયા હય, આખરકો ફના હય.

નાટકે—ચંદ્ર મધુરી—તર્જે-ઉસ્તાદી.

તેરે લીરે જોબનીઆં બનાએ-
રખુંગી; સો તેરે લીયે,
સોનેકા ઘડવા હય ઓર-
ઘડે પર ઝારી-ચાર.
ગંગાજલ પનીયા ભરવાએ-
રખુંગી; સો તેરે લીયે-તેરે.
ફુલ મંગાયા મયને-
તુરા બનાયા ચાર
ફુલનકા ગજરા બનાએ-
રખુંગી; સો તેરે લીયે-તેરે
હાર ભી પહેરા મેને-
પહેરી બંગરીયાં ચાર,
ઝુલ્ફેમે મોતીઆં બંધાએ-
રખુંગી; સો તેરે લીયે-તેરે

અસીરેહર્સ—તર્જે-ગાયન,

એજી મુજે મંગવા દો જાન સલ્મે સીતારેકી અંગીયા.—એજી.
ગાલોમેં લાલી, કાનમેં બાલી, મેં તો પહેરૂંગી પ્યારેકી અંગીયા—એજી.
મુયે દરજીને અંગીયા બિગાડી, મુજે લાદો બનારસકી સાડી;
જીસ્મે આલાહો મસાલા, મુજે ગોટે કીનારીકી અંગીયા.—એજી.
અપને સૈયાકી બાલી મે ભોલી, મુજે લાદો બનારસકી ચોલી,—એજી,
જીસ્મેં આલાહો મસાલા, લાદો કીનારેકી અંગીયા.—એજી,

ગઝલે-નશીયત—તર્જે—કવ્વાલી.

કુરકતમેં મુબતેલા હું, **ખ્વાજા** ઇધરતો દેખો.
વલ્લાહ તડપ રહા હું, ખ્વાજા ઇધર તો દેખો,
મુશ્કીલકુ શાઇ કીજે, હાજત રવાઈ કીજે,
સો જાનસે ફીદાહું, ખ્વાજા ઇધર તો દેખો.
ખ્વાજા **મઇનું ચીશતી**, લીલ્લાહ બચાવો કીશતી,
તુફાનમેં ફંસાહું, ખ્વાજા ઇધરતો દેખો.
અજમેરમે બુલાલો, રોજા મુઝે દીખાદો,
ઉલ્ફતમેં મર મીટા હું ખ્વાજા ઇધરતો દેખો,
કહીએ મેરી ખતાબી સુનતે નહીં જરાબી.
હરદમ પુકારતા હું, ખ્વાજા ઇધરતો દેખો,
ચાહે બનાવ મુજકો, ચાહો બીગાડો મુજકો.
બદનામેં હો ચુકાહું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો.
હોજાય નશાયતકી સજા બીન-અયસે મેરે આકા,
બેકસ હું બેનવા હું, ખ્વાજા ઇધર તો દેખો.

અનવર કાવ્ય— રાગ, પદ, કાલીંગડો.

કયા કહેના હાલ ફકીરંકા? ફકીરંકા ગુરૂ પીરંકા? કયા—ટેક.
કોઇકો પસંદ હે મહેલ હવેલી, માલ ખઝાના હીરકા! કયા—૧
કોઇકો પસંદ હે શુકી રોટી, ઓર બિછાના હસીરંકા! કયા—૨
આશક મસ્ત ફકીર અલ્લાહકે, ભાવ ન પૂછે અમીરંકા! કયા—૩
ગરીબ ગુન્હેગાર અજીઝ **અનવર** પાર નહી તકસીરંકા—કયા—૪

નાટકે—અસીરે હિર્સ—તર્જે—ગઝલ.

મજાહ દેતે હય કયા યાર,
તેરે બાલ ધુઘરવાલે,
નીકલી મેરે દીલસે આહ,
જાતા થા વોરશ કે માહ.
દેખા દુશ્મનકે હમરાહ,
દોનો હાથ ગલેમે ડાલે,
પેહેલે થી મુજશે તકરાર,
અબ તું કયુ કરતા હય પ્યાર.
અબ તેરી તરફસે યાર,
મેરે દીલમે પડ ગયે છાલે,
તેરી ભવે હય યા શમશીર, તેરી ચીતવન હય યા તીર.
હય આખે બુતે બેપીર, યા હય જહેર ભરે દો પ્યાલે.
કોઇ દમકા હું મેહમાન, એક નજર ઇધરભી જાન.
તેરી આખોકે કુરબાન ઓ, મુહ ફેરકે જાને વાલે.

ગુલજારે—લતીફ. તર્જે—કવ્વાલી

દોજહાં રોશન હે જીસમે, એસા **દીલબર** કોન હય,
ખાસ **મેહબુબે-ખુદા. અલ્લાહો અકબર** કોન હય,
હક સે હમકો બખ્શવાકર, ખુલ્દ મે લે જાએગે,
આ પયા હામી **પયમ્બર,** દીંકા સરવર કોન હય,
હુ તો હોને કો **નબી** યા **મુસ્તુફા** લાખો હુએ,

આપ સે રૂત્બે મેં સબ કમન્હુંય બરાબર કોન હય,
દોજહાં કે હો તુમી તો બાદશાહ સરદારે દીં,
દોજહાં મેં યા **નબી** અબ તુમ સે બડકર કોન હય,
શાએરી મેં મીર ગાલીબ દાગ થે કામીલ **લતીફ**,
થે વોહી ઉસ્તાદે કુલ, ઉનકે બરાબર કોન હય,

(ગુલશાને રહેમત)—કવ્વાલીયે-ગઝલ.

સીયહ કારીયાં સખશવા કમલી વાલે,
મોહંમદ હબીબે ખુદા કમલી વાલે,
મુજે અપના **જલ્વા** દીખા કમલી વાલે,
કે હું મેં તેરા મુબતીલા કમલી વાલે,
બને તાકે સાયા તેરા છત્રે **રેહમત**—
યહાંસે વહાં ઊઠ ગયા કમલી વાલે,
પસંદ આઇ **ખાલીકકો** મેઅરાજ કી શબ,
તેરી કાકુલોં કી અદા કમલી વાલે,
તુ કર સાયા ઝુલ્ફોંકા ઝુક આઇ સરપર,
સીયા કારીયોંકી ઘટા કમલી વાલે,
ગરજતે હેં બાદલ ચમકતી હય બીજલી,
તુ કમલીમેં અપની છુપા કમલી વાલે,
ઇબાદતમેં હર શામકો સુબ્હ કરના,
હમારે લીયે **મરહબાં** કમલી વાલે,
પસંદ આઇ ખાલીકકો **અલ્લા હો અકબર,**
ઇબાદત તેરી મરહબા કમલી વાલે

તર્જે—ચાર બયત. ગઝલે-રહમત જાન, અજમેર.

જોગીકા બરન હમને—
લીયા યારકી ખાતીર.
મસજીદમેં બને મુલ્લાં—
તો મંદરમેં પુંજારી
દરગાહોં મેં સજાદહ—
નશીં બનકે ગુજારી
હર નગરી મેં ઢુંઢા કીયા
બન બનકે ભીકારી.
કયા કયા ન કીયા
મયનેતેરેદીદારકીખાતીર

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર.
પંડીત ભી જફરદાભી મેયાને ભી બુલાએ
સયારે ,સનાસા કો ભી દીન અપને દેખાએ
હર અમીલો કામીલ સે વજીફે ભી પડાએ
કયા કયા ન જતન કર ચુકા દીદારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર.
મજનુ કી તરહ ફિરતો હું આ વા રહસા બન બન
ઇશ આતશે હીજરાં મેં જલા જતા હે તન મન
ઉસ બુત કી મોહબ્બતમેં બના શીકલે બરહમન
મોજુદ રંગે હય મેરી જુન્નાર કી ખાતીર

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર–
નાકુચ્છ મેં પાયા ન ઉસે બાગે અર્જ મેં
કઆબે મેં ભી ઢુંઢા ઉસે કાશીકે મકાં મેં
મસજીદ મેં મીલા ઔર ન મીલા કુએ બુતામેં
દર દર મંય ફિરા અપને ખરીદારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર.
રહમતસે નહિ ચાહીએ દીલદાર કીનારા
મુદ્દત• સે દીલો જાંસેહું મંય શયદા તુમ્હારા
લીલ્લાહ બુઝા આતશે હીજરાં કા શરારા
બેચૈન હુવા જતા હું દીદાર કી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા યારકે ખાતીર–

ગુલજારે—લતીફ. તર્જે—કવાલી.

રૂખસે નકાબ ઉઠાદો બંદા નવાઝ ખ્વાજા,
જલવા મુઝે દીખા દો બંદા નવાઝ ખ્વાજા,
મજધાર મય હે નૈયા ઓર આપ હો ખેવૈયા
કશ્તી મેરી તિરાદો બંદા નવાઝ ખ્વાજા,
જો દેખે વોહ કહે યે મસ્તાના હે **નબી** કા,
મેહ એસી બસ પીલાદો બંદા નવાઝ ખ્વાજા,
અબ તો ગુનાહ પે અપને હમ હોચુકે પશેમા,
માલીકસે બક્ષવાદો બંદા નવાઝ ખ્વાજા,
ગમ્મે હય મુબ્તિલા યે આશિક **લતીફ** બેકસ,
ગમસે ઇસે છુડાદો, બંદા નવાઝ ખ્વાજા.

ગઝલે. મુશા—નઈ-કવ્વાલી.

ઉસને કહા હસરત કયા
મયને કહા દીદારકી.

ઉસને કહા કયા આરઝુ
મયને કહા સરકારકી

ઉસને કહા એહા હે કયું
મેરી ગલીમે ખાક પર

મયને કહા હાજત નહીં
મુજકો ગુલે ગુલઝારકી

ઉસને કહા કયા હાલ હે બતલાઓ કયસા હે મીઝાજ,
મયને કહા હાલત એહત અબતર હે કલબે ઉઝારકી,
ઉસને કહા બતલા મુઝે જખ્મી હુવા કબ દીલ તેરા,
મયને કહાં જબ હો ગઈ દીદ અબ રૂએ ખમદાર કી,
ઉસને કહા કયા હે તમન્ના ઓર કયા હે અરમાન તેરે,
મયને કહા દેખલુ ઝલક બસ રૂએ પુર અનવાર કી,
ઉસને કહા કયા નામહે ઓર કયા હે મતલબ સચ બતા,
મયને કહા **મુશા** કો હે બસ આરઝુ દીદાર કી,

ગલશને રેહમત-તર્જે. કવ્વાલી. "શાને મોહંમદ"

પડોહ કલમા મોહંમદકા, મોહમદ નામ લે લેકર.
કરો ઇસલામકો કાઈમ, મોહંમદ નામ લે લેકર.
કરો જન્નતમેં ઘર અપના, મોહંમદ નામ લે લેકર
મોહંમદકો કરો રાઝી, મોહંમદ નામ લે લેકર.

તુમ્હેં અય મોમીનો લાઝીમ-હયહો હઝરતકી ઉમ્મતમેં.
બજાઓ દીનકા ડંકા, મોહંમદ નામ લે લેકર
ઉમર ફારૂકને કયસા, મીટાયા કુફ્ર ઝુલમતકો
જગાયા દીન એહમદ કા, મોહંમદ નામ લે લેકર.
ઈસી ઉમ્મતકી ખાતીરસે, ગએ થે ગારે તીરહ મેં.
સહાંબાને બહોત ઢુંઢા, મોહંમદ નામ લે લેકર
યેહી હે આરઝુ મેરી, કે જા હઝરત કે રવઝે પર
કરૂં વાં શુક્કા સીજદા, મોહંમદ નામ લે લેકર
દરે જન્નત મે પુછા જાયગા-હો કીસીકી ઉમ્મત મેં.
બતાઉં મેં નબી અપના, મોહંમદ નામ લે લેકર

ગઝલે-કલયર—શાને મીરાં.

સૈયદ મીરાં વલી દાતાર, સોને ચાંદીકી જાલી વાલે.
તેરી સુરત ભોલી ભાલી, નેનેન પ્રેમ રસ મતવાલી,
ઝુલ્ફે કાલી કાલી પીયારી દીખલા, ચાંદસે મુખડેવાલે-સૈયદ
તેરા ગુમબદ માહ મુનવર, તેરા કુવાહે ચશમએ કૌસર
રશકે તુબા તેરા મીસવાક, જીસકે ફૈઝ જહાં મેં નીરાલે-સૈયદ
છોડી મસજીદ મનકા માલા, રેહમત ભેજ્યો ભેજનહારા,
અબતો જપું હું નામ તેહારા, મવ્લા ઈસીમેં હમકો નીભાલે-સૈ.
જીસે પરીત કા હે એકરાર, દીલકા પુરા કરો ઇસરાર
છોડા તેરે લીયે ઘરબાર, અબ કાંહ બેડે ચીલમન ડાલે-સૈયદ.
કલયર આજેજા આયા દરપર, રો રો કહે વો સાહબ સરવર,
મેરી ખુદીકો મુજસે મીટાદે, મીરાં દાતાર ભોલે ભાલે-સૈયદ.

ગઝલે-મુશા—તર્જે કવ્વાલી

દર્દ પીરાકે જાના દીલકો
સતા રહા હય
સીનેસે દમ નીકલકર, આખોમેં
આ રહા હય
જલવા દીખા દીખા કર રૂખકો
છુપા રહા હય
દેખો હસા હસા કર, ઝાલીમ
રૂલા રહા હય
હુમ્મે બાહર આઈ, મસ્તોકો
આપને સાકી
સાગીર પીલાપીલા કર, એ ખુદ
બના રહા હે
બક નિગાહે ઉનકી
અમ્કે રવા હમારા
ના લગા રહી હય, આર યે બુઝા રહા હય
રફતારમય રીતના રીતને મય સોરો **મેહસર**
જગતે સુના રહા હય સોતે જગા રહા હય
મય માગતા હુ **બોસા** વાહ હે રહે હય ગાલી
યે લેને દેના કેમા તુરકે દીખા રહા હય
અબરૂકા એક ઈમારા મુજકો દીખાદે **મુશા**
આખોમય દુસ્મનોકો છુરીયા ચલા રહા હગ

ગઝલે. ગુલદસ્તે મેહફીલ— તર્જે-કવ્વાલી.

નારમે નુર જલવે નુમા હો ગયા.
થીજો દોજખ ચમન ખુલ્દ કા હો ગયા.
એક કી ખાલ મુલતાન મેં ખીંચી ગઈ.
એક કલીયર મેં સાબીર પીયા હો ગયા.
એક દેહલી મેં જાકર નીઝામી હુવા.
એક ગંજેશકર બા ખુદા હો ગયા.
એક કા જીસ્મ કીડો ને ચલની કીયા.
એક આરે સે ચીર કર ફના હો ગયા.
એક દારે શરીઅત પે ખીચ ગયા.
એક કા તેગ સે સર જુદા હો ગયા.
એક અરશે બરીં પર ખુદા સે મીલા.
એક હઝરતે હવા સે બરસું જુદા હો ગયા,
એક કલંદર હુવા એક ખ્વાજા કુતુબ.
એક કો મરતબા ગોસ કા હો ગયા.
એક હુવા ખાતુને જન્નત ફાતમા.
એક મુસ્કીલ કુશા મુરતઝા હો ગયા-
એક લેલા કે ગમ મેં હુવા મુબતીલા.
એક શીરીં કે ગમ મેં ફના હો ગયા.
જો ન દેખાયા વો હકને દીખલા દીયા.
એક પયદા હુવા એક ફના હો ગયા.
એક કે હલક તીશ્ના પે ખંજર ચલા.
એક કા ઝહેર સે ખાતીમા હો ગયા.

ગઝલે-લતીફ. તર્જે-કવ્વાલી.

પ્યારા હય ખુદા જીસપે વો હકયા-
માહેલકા હય, મેહબુબે ખુદા હય
કોનેનકા માલીક વોહી મતલુબ-
હુવા હય. કયા સલ્લેઅલા હય.
અય ખતમે રસુલ ખતમે નબુવ્વત
હુઈ તુજપર તુ સબકા હય સરવર
તુજસા તો નબી કોઇભી ન હોગા-
ન હુવા હય. બસ નામે ખુદા હય
કુરબાન મોહમ્મદપે દીલો-
જાનસે મંય હું ઇમાનસે મંય હું
કુરબાન યે જા કિસપે યે દીલ કિસ-
પે ફીદા હય વોહ નુરે ખુદા હય.
યે જા કે સબા કેહના રસુલે-
અરબીસે-મક્કી મદની સે.
બીમારે મોહબતકા તેરે હાલ બુરા હય. તુ જીસકી દવા હય.
અરમાં હય લતીફ અબ તો યેહી, દેખું મદીના હઝરતકા કરીના.
યા રબ વહાં પહોંચા તુ જહાં નુરે ખુદા હય યે મેરી દુઆ હય.

ગઝલે, ફખ્ર-હીરાજાન. મુંબાઈ—

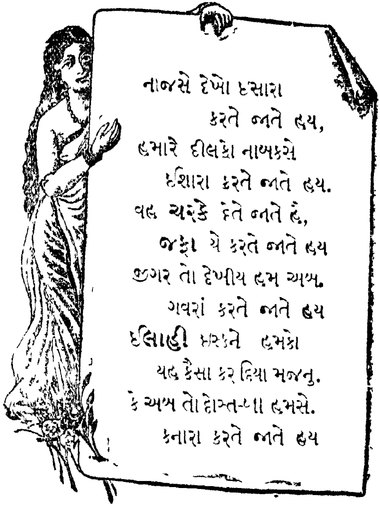
આશીક તેરા કિધર હે **મકકે મદીને** વાલે,
તુઝકો ભી કુછ ખબર હે મકકે મદીને વાલે,
આરામે ચયેન કીસકા મુસ્તાકે વસ્લ તેરા,
આવારા દર બદર હે મકકે મદીને વાલે,
દીન રાત રંજ સેહતા, ઉફ ભી ન મુહસે કેહતા,

મેરાહી યે **જીગર** હે, મક્કે મદીને વાલે,
ગુરબતકા હાલ કીસ્સે. તેરે સીવા કહું મેં,
તુહીતો ચારગર હે, **મક્કે મદીને** વાલે,
તુઝસે કભીતો મીલકર. દીલકો ખુશી હો હાંસીલ,
રોનાતો **ઉમ્ર** ભર હે મક્કે મદીને વાલે,
જયસી સઝાહો મુમકીન, દે **ફેખ્ર** પુર ખતાકો,
દર **પર** હે સર ઝુકાયે, મક્કે મદીને વાલે,

ગુલશને રહેમત— **ગઝલે-કવ્વાલી.**

મોહંમદકી **અલ્લાહવાલી** : કમલ્યા
નથી સીરરે વેહદતસે ખાલી કમલ્યા,
ઘટાકો ભી આઇ સરે ચર્ખ ગયરત,
જો દેખી **મોહંમદકી કાલી કમલ્યા,**
ન **ઇશ્કે** શહેદીમેં ભાયા દુશાલા,
ફકીરોંને અપની સંભાલી કમલ્યયા,
હુવે દેખકર મસ્ત સબ કમલી વાલે,
નબીને જો કાંધે પે ડાલી કમલ્યા,
તુમ્હેં જાનકર બેનઝીરે દો આલમ
હમેં ચાહીએ બે મીસાલી કમલ્યા,
મુકામે અદબ જાનકર હર ગદાને,
દરે શાહદીંપર **બીછાલી** કમલ્યા,
યે હય રોઝે મેહશર પતા મુસ્તુફાકા,
પડી હોગી કાંધેપે કાલી કમલ્યા,

મીસ-કાલીજાન—રાગ, જીલાકી ધુન, તાલ, લાવની.

ગઝલે-કાઝી —: **માંડ-કુમરી**:—

અજમેરકે બાશી મનમોહન મોહે દીજે દરસ દીખાયે,
મોરા તડપ તડપ જીયા જાયે, **ખ્વાજા** મોહે દીજે દરસ દીખાયે.
નબી અલી હુસનૈનકે નુર, એનસાની ગેસુસ-સકલૈન,
સગરે વલી યેહ પુકાર, કરત હું ઠારે તુમારે દવાર,
ખ્વાજા ઉસમાન કે રાજકુમાર, ખ્વાજા મોહે દીજે દરસ દીખાયે,

ચંદ્ર બદન મૃગ લોચની, નૈના-માથે તીલક સરતાજ,
હિન્દકે મહારાજોકે રાજા, **ખ્વાજા ગરીબ નવાજ,**
તોરી સુરતપે બલહાર-ખ્વાજા, મોહે દીજો દરશ દીખાયે.
ખ્વાજા કુતુબ ઔર ગંજ શકરયા **સાબીર નીઝામૂદ્દીન,**
સગરે વલયનમેં સરદાર, તુમ્હીં હો **ખ્વાજા મઈનુદદીન,**
તુમતો તારોંમેં જેસે ચાંદ, ખ્વાજા મોહે દીજો દરસ દીખાયે,
આન પડાહું દરપે તુમ્હારે, છોડકે મેં ઘરબાર,
જો કુછ બીપતા બીતી હૈ, ખ્વાજા જાનત હો સરકાર,
તુમતો **કાઝીકી** રખીયો લાજ, ખ્વાજા મોહે દીજો દરસ દીખાયે.

નઈ, ગઝલ-કવ્વાલી.

તુ વોહ મય ખુબી હૈ, અય જલ્વએ જાનાના,
હય ગુલ હૈ તેરા **બુલબુલ**. હર શમઅ હૈ પરવાના.
યેહે જીસ્મ હકીકત મેં કયા દેખે સીવા તેરે,
સીજદેસે હયેં મતલબ **કઅબા** હોકે બુતખાના.
યારબ ઇન્હીં હાથોંસે, પીતે રહેં મતવાલે,
અજમેર કા સાકી હો, **બગદાદ**કા મયખાના.
યારબ ઇન્હીં હાથોંસે પીતે રહે મતવાલે,
યારબ યેહી સાકી હો યારબ યેહી મયખાના,
મસતીમેં ભી સર અપના સાકી કે કદમ પર હો,
ઇતના તો કરમ કરના અય નઅજીશે મસ્તાના,
કીસ્મત હૈ તો ઉસકી, હૈ આંખેં હૈ તો ઉસકી હૈ,
જીસને તુઝે દેખા હૈ અય જલ્વએ જાનાના,

ભાગ બીજો

—૭૮૬—

—૭૮૬—

રશીકે મહેફીલ—ગઝલે મુસા-કવ્વાલી.

જહાં મય લાખો હશીન દેખે મગર ઓ સાજન કમલીયાવાલે
ન રંગ તુજસા ન રૂપ તુજસા ન તુજસા જોબન કમલીયાવાલે
પડુંગી પૈયાં કરૂંગી મીન્નત ચરન પકડ કર ન જાને દુંગી.
કભી જો સપનેમેં તુમ દયાસે દીખાદો દરશન કમલીયાવાલે
રમાકે તન પર ભભુત અપને કફનીયા પેહની લટેં બડાઈ
જુગનીયા બનકર તલાસમય શીરતલું બનબન કમલીયાવાલે
યે રેયન કાલી શીરાકવાલી સુની સેજરીયાપે કયું ન તડપું
કે લગા રહી હે બીરહાકી અગનીયા ફુકત હે તન મન કમલીયાવાલે
બુલાલે દુવારપે મોહબ્બેકો કે જાન બીપતાસે મેરી છુટે
પડી હે કાલી બલાકી પીછે યે હીન્દ બેરન કમલીયાવાલે
જમીન અન્ધેર છા રહા હે, કમલીયા મુહસે ઉઠા દે અપને
ઈલાહી હો ચોવદા તબક મુનાવર દીખાદે જોબન કમલીયાવાલે
હમેહે **મુસા** મદીનેકી ધુન ન ભાએ હે લુધીયાંના નગરીયા
બુલાલે ચરનોમેં તુ અબ અપને અરે ઓ સાજન કમલીયાવાલે

શાને શાબીર—   ગઝલે-કવ્વાલી.

ખુએ હર ગુલમેં પરવર દીગાર હે,--
દીલ મેરા મુસ્તફા પર નીસાર હે
મંય ને દુન્યા મેં આકે-લો કુચ્છભી ન કિયા,
જો કીયા હે વો મંયને બુરા હી કિયા હે,
રખ્ખા સર પર ગુનાહોં કા ભાર હે,....ખુએ
બેહરે ઇસીયાં મેં મૌલા હે કસ્તી મેરી,
ના ખુદા બનકે કર સર પરસ્તી મેરી,
મેરે બેડેકા તુંહી ખેવન હાર હે,....ખુએ
રોજે મહેશરમેં પુછેગા મુઝસે ખુદા
મય યે કહે દુંગા કદમોં મેં સરકો ઝુકા
બંદાએ આઝીઝ તેરા ગુનેહગાર હે....ખુએ
દીયે મસ્તાંને ઠોકરસે મુરદે જીલા
કુફ્રબે ઇઝહી કહા તબ યે પાઇ સજા
ચલી ખુંકી બદનસે ફુવાર હે....ખુએ
જીસકી આંખાં મેં બાગે મદીના બશે
વોહ તો સર સબઝ ઇન્શાં કયું ન રહે
જીસપે રહમત કી બર્સે ફુવાર હે....ખુએ
ખુવાર કરતી હે આશીકકો દીલકી લગન
કેસબ ફરહાદ બન કર ફીરૂં કોહબન
બીકે યુસુફ મીસર કે બાઝાર હે....ખુએ
રંગે કપડે પહેન બેસ જોગીકા કર
ઉઠા બીસ્તર બગલમે મદીને કો ચલ
તુજે કીસકા ઝહુર ઈન્તીઝાર હે....ખુએ

શાને-મીરા. ગઝલે, કલચર.— —

અય દીલે નાદાં ન ઘબરા
ચંદ રોજ
ઈસ જહાંમેં હુઅ સસેરા
ચંદ રોજ
કુરબ હક તુઝકો અગર
મનજુર હો,
છોડ હમતી હો બીગાના
ચંદ રોજ
ગૌરકી સખતીકા સદમા
યાદ કર
ખાટ ઔર બીસતરકો સોના
ચંદ રોજ
કામ ના આએગા પેશે હક સીવા. જોરૂ બચ્ચે માઈ બાબા ચંદ રોજ
મુરસલોમે મુસવુફાઇ કે ગીવા, કર ગએ સબ નામ અપના ચંદ રોજ
વકત હે, હુશીયાર હો ગફલતસે તુ, કલચરી દુન્યામેં જીનાહે ચંદ રોજ

રામાગ્રાફ-નં. ૫૧૨. -ઉસ્તાદી ભજન-

અલી જીકરલે, મુરખ મનવા, પીછે તું પછતાવેગા,
....રે ભાઇ, પીછે તું પછતાવેગા.
ઇસ દુનીયામેં કહેત કબીરા, ફેર જનમ નહીં પાવેગા[૨]—અલી.
દેરે દીલાવે નામ મૌલાકે, દેવેગા તો પાવેગા,
....રે ભાઈ, દેવેગા તો પાવેગા.
ગયા વખત ફેર નહિં મીલનેકા, ખાલી હાથે જાવેગા[૨]—અલી.

દુનિયારે દૌલત માલ ખજાના, સંગ ન તેરે આવેગા,
....રે ભાઈ, સંગ ન તેરે આવેગા.
મહેલ મહેલીયાં, બાગ–બગીચા સબ છોડકર જાવેગા[૨]-અલી.
હાથીરે ઘોડા, ફોજુરે લશ્કર, ઘરકુલ્લે ચૌકી બીઠાવેગા,
....રે ભાઇ, ઘરકુલ્લે ચૌકી બીઠાવેગા,
દીલકે ભીતર તનસે મનડા, જમરા જીવ લે જાવેગા[૨]–અલી.
રોજ મહેશરમેં, નિશદીન બોલે, પાક મોહંમદ આવેગા.
....રે ભાઇ પાક મોહંમદ આવેગા,
નબી મોહંમદ મુસ્તફા, કુલ્લ આલમકુ બતલાવેગા.–અલી.

ગઝલે–રફીક–શાને–સાબીર, તર્જે–કવ્વાલી.

હેમુદદઆએ દીલ યેહે હરબાર પીર સાબીર,
દેખું મંય આકે તેરા દરબાર પીર સાબીર.
જામે વીસાહ મુજાકો બહેરે ખુદા પીલાદો,
ફુરકત કી તીશનગી સે હું બેજાર પીર સાબીર,
દરબાર મેં બુલાલે રોજા મુઝે દીખાદે,
લબ પર મેરે યેહી હે તકરાર પીર સાબીર.
હર એક રાજ હક ને તુમપે અયાં કીયા હે,
હો વાકીફે રમુજે ગફફુર પીર સાબીર.
હર એક કે હે દીલ કી ઉમ્મીદ મીલતી રહેતી,
અયસી સખી હે તેરી સરકાર પીર સાબીર.
ખાદીમ **રફીક** કી હે, મુદદત સે આરજુ યેહે,
દેખું તુમ્હારા આકર દરબાર પીર સાબીર.

શાને શાબીર-ગઝલે-ઠુમરી.

પ્યારે પીયા મોરી રંગદે ચુનરયા,
ધોબીયા મોવે સારી ઉમરીયા.
મદદ મત્વારી ભઇ મય નીગનમી,
કાહુ કી નહિ મોહુ આજ ખબ-
રયા—પ્યારે.

-"શેર"-

મય બે ગુન બે ગયાન હુ તુમ-
રાજન કે મહારાજ.
અપના કરકે રાખીયો બાદ ગોરંગી-
લાજ—પ્યારે.

ગઝલે-કવ્વાલી,—"મહેતાબખાં આગરા"

તેરે જોગમે પેહની કફની, મેરે બાંકે જવાન મદની
ચેમય બોલુંગા રોજે મહેશર, વોહ આતે હંય બાંકે સરવર.
તુમ દવરોજી વેશે કરની, મેરે બાંકે જવાને મદની
નુર ટપકા નઝરસે, પટકા નીકલા હય કમરસે.
અલ્લાહરે નાજુક બદની, મેરે બાંકે જવાન મદની.
મેરે બાંકે રંગીલે સૈયાં મય પડું તેરે પૈયાં.
કીજો ન મોરી દીલ શીકની, મેરે બાંકે જવાન મદની.

હર ગુલમે તેરી બુ હય, હર રંગમે તુહી તુ હય.
તુઝે **ચંપા** કહુ વા **સમની,** મેરે બાંકે જવાને મદની.
હર નૈનોન કે કતારે, આજા આબરૂ કે સહારે.
રખતી હુ તેરી ભજની, મેરે બાંકે જવાને મદની.
મય રખતી હુ યેહ કુરકત કયુંકર નીભેગી : ઉલ્ફત.
મય હુ **હીંદી** તુ હય **મદની** મેરે બાંકે જવાને મદની.
શાયકકો હો જો રોજે મહેશર, સમઝુગા વતનસે બડકર
અલ્લાહરે ગરીબુલ વતની, મેરે બાંકે જવાને મદની.

રેફીકે મેહફીલ. ગઝલે-મુશા તર્જે—કવ્વાલી.

હે કૂચ્છ ઉતરા હુવા સેહરા કબાકે બન્દ ટુટે હેં,
બતા સબકો મજે કીસને, તેરે જોબન કે લુટે હેં,
ન તુ સચ્ચા ન તેરી બાત સચ્ચી કોઈ પાઈ હેં,
સરા સર તુભી ઝુટા હે તેરે વાએદે ભી ઝુટા હેં,
અનારોં કે ચમન મે દાંત ખટટે કર દીયે તુજને,
તેરે બુટેસે કદમે દો સગુફે ખુબ પુટે હેં,
ન આએગેં કીસીકે દામમે વો મુઝેં દીલ હરગીજ,
તુમારી ઝુલ્ફોકે ફન્દેમે જો ફસ કર છુટે હેં,
પરેશાં ઝુલ્ફસે સુંબુલ હે નરગીસ મસ્ત આંખે પર,
તેરે ગાલુપે ગુલ સદકે હેં કુરબાન કદ પે બુટે હેં,
યહી હે કોલ **મુશા** કા ન જાના ઈનકી બાતોં પર,
રકીબે રૂસીયા જીતને હે-બેહુહદે હેં ઝુટે હેં,

ગઝલે–ઉસ્તાદી, રાગ–કેહરવા.—

અપને ખ્વાજાકી
જોગન બની,
જોગન બની
બૈરાગન બની–મેતો
ફુગ પગીના નગન રે
ઓયા **ચંબેલી ફુલ,**
સબ સખીયન મીલ
સેહરા ગુંથે
પેહને નબી રસુલ–મેતો
પત્તા ટુટા ડાલસે
લે ગઇ પવન ઉડાય,
અબકે બીછડે નબ મીલેંગે
દુર પડેંગે જાયે–મેતો.
ડોલા અંદર મજ રહાહે
બહાર ખડી હે બરાત,
ચારો પાયે ઉઠ ચલે તો
કોઈ ન આયા સાથ–મેતો
સોના લેને પીયુ ગયેગે
સુના કર ગયે દેશ,
સોના લે પીયુ નહી આયે
ભગવા હો ગયે દેશ–મેતો

ગઝલે-કલયર,— તર્જે કવ્વાલી.—

યસરબ નગરી દીખા દો ઝરા. યા હબીબે ખુદા, યા હબીબે ખુદા.
મુજે શેહર મદીના પીયારાલગા, યા હબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા,
મેરી નઇયાં જો આમજધાર પડી, યા હબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા,

મુજે મોજ ગુનાહસે બચાલો ઝરા. યા હબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા,
તેરે રોજે પે આનકે શીશ ધરૂ. ઓર બનકે ભંવર અલબેલ ફીરૂં,
મુજે સુની શજરયાં દીખાદો જરા. યા હબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા,

તોરી પ્રીતકી રીતજો પીયારી લગી. મેને પીરે મુગાં સેયે અરજ કરી.
મુજે નામ પીયારા સીખાદો ઝરા, યાહબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા,
રહું ખ્વાજા પીયાકી નઝરોંમેં. ઓર લહદ હો મેરી **કલયર** મેં,
કલયરકી યેહી હએ તુંમસે દોઆ. યા હબીબે યા હબીબે ખુદા,

શાને-શાબીર તર્જે-ગઝલ- કવ્વાલી

ગરદુને વીલાયત કે હંય કમર મખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન,
આંખો કી ઝીયા તનવીરે સહર મખદુમ જનાબ અલાઉદીન.
એક ધુમ મચી હે ચારોં તરફ કયા શાનહે કયાહે ઇજ્જો શરફ,
દરયાએ કરામત કે હય ગોહર મખદુમ જનાબ અલાઉદીન.

ગંજીના સીરરે ખફી વજલી અંકલીમેં વીલાયતકે હો વલી,
મહફુમ તુમ્હારે જીન્નો બશર મખદુમ જનાબ અલાઉદીન.
રોજે પે બુલાએ આપ અગર રકસ અપના દીખાકર શામો સહર
હો જાવે ફીદા તાઉસે બજર મખદુમ જનાબ અલાઉદીન.
કલયર મેં બુલાલો બહેરે ખુદા બતલાઓ રહું કબતકમય જુદા,

હો જાવે નીગાહે લુત્ફે ફખિર મખદુમ જનાબ અલાઉદીન.
કલયર મેં મજાર તુમ્હારાહે કયા કાબીલે દીદ નજારા હે,
કુટતાહે તુમ્હારે ફયજ કા જર મખદુમ જનાબ અલાઉદીન.
ગગીબ કી પરેશાં હાલત હે ફુરકત ને બનાઇ બુરી ગત હે,

કયું લેતે નહિં તુમ આકે ખબર મખદુમ જનાબ અલાઉદીન.

ગઝલે-મુશા-તર્જે-કવ્વાલી.

ઉસને કહા બતલા તુજે
કીસકી મોહબ્બત હોગઇ
મયને કહા મુજકો તો-
બસ તેરીહી ઉલ્ફત હો ગઇ
ઉસને કહા અબ સચ બતા
વેહશી તું કબસે હો ગયા
મયને કહા જબસે તેરી
ઝુલફોકી ચાહત હો ગઇ
ઉસને કહા કબસે યે તેરા
હાલ અબતર હો ગયા
મયને કહા જબસે તુમારી
મુજકો ફુરકત હો ગઇ
ઉસને કહા બીસ્તરસે તુ કયું ઉઠ નહીં શકતા બતા
મયને કહા અય ગુલ જીસે તેરી મોહબ્બત હો ગઈ
ઉસને કહા સબકો ફ્‌ના હે મા સીવા **અલ્લાહ** કે
મયને કહા ફીર કયું તેરે દીલમેં કુદરત હો ગઈ,
ઉસને કહા હોજાએગી **મુશા** તેરી પુરી મુરાદ,
મયને કહા અય શોખ ગર તેરી ઈનાએત હો ગઈ,

મીસ. રોઝા—રાગ, દેશ—તાલ. ધીમા, ત્રીતાલ—

છબ દીખલાજા બાંકે સાવરીયા, ધ્યાન લગો મોહે તોરારે,
બાંકે ચિતવન નયના રશીલે, ચાલ ચલત મતવારીરે,
કાહે કરત કિત જાઉં સખીરી ન માને જીયા મોરારે,-છબ.

નાટકે—લયલીમજનુ—રાગ-જોગીઆ પદ.

લયેલી, લયેલી-પુકારૂં મએં બનમે,
મેરી લયલી બસી મોરે મનમે—લયલી.
જાની દીલબરકો મુજસે છુડાયા.
આગે કુરકતમે જીકો જલાયા,
હુવા **શયેદા** હું મએં એ અગનમેં,
મેરી લયલી બસી મોરે મનમેં—લયલી.
મએં તો ઢુંડુ હું સારા વ્હીરાના,
સબ હી કહતે હએં **મજનુ દીવાના**
નહીં તાલ હએ **મુજ બે વતનમેં**
મેરી લયલી-બસી મોરે મનમેં—લયલી.

ગજલે-ફખ્ર. **તર્જે-કવ્વાલી.**

મસીહાઇ અપની દીખા કમલી વાલે,
મેરે મુરદા દિલકો જીલા કમલી વાલે,
તેરા નામ નુરૂલ હુદા કમલી વાલે,
તેરી શાન એઇન્તીહા કમલી વાલે,
કહુંગા સરે હશ્ર સરકો ઝુકાકર,
મેં તેરા હું તેરા, બચા કમલી વાલે,
સુના તેરે .આરીજકી લીખતેહી લીખતે,
મુઝુ હીપૂઝ કુરઆં હુવા કમલી વાલે,
બુલા એહમદાબાદશે અપને દરપર,
યે હય **ફખ્રકી** ઇલતીજા કમલી વાલે.

રશીકે મહેફીલ, ગઝલે—કવ્વાલી.

વોહ મસ્ત નાઝ હરસું જલવા દીખા રહાહે,
આંખો મય છા રહા હે દીલ મય સમા રહા હે
હુરોંસે યું મલાએક ખુશ હોકે બોલે દેખો
કીસી શાંન સે ખુદાકા મેહબુબ આ રહાહે
છન છન કે નુર ઉસકા ફેલાહે સબ જહાંમેં
પરીયું મય બેઠ કર વોહ જલવા દીખા રહાહે
ઉલઝન મય પડ ગયા હે દીલ ચાક ચાક હોકર
શાંને સે આજ કોઈ ઝુલ્ફે બના રહાહે
બેતાબ હોકે બીજલી સરે તુર ગીર પડીહે
ચશમે સનમકા સુરમા જાદુ જગા રહાહે
ઇન્સાફ હે તુંમીસે પરદા દુઇકા કીયુ હો
દીલ મય સમા કે પ્યારે કીયું મુહ છુપા રહા હે

ગઝલે, અબ્બાસ—તર્જે-કવ્વાલી,

હમને જો તેરા **રોઝા મગદુમ** વલી દેખા,
ફીરદોસે બરી ગોયા **મગદુમ** વલી દેખા,
હોતા હે જો હાઝીર વોહ પાતા હે મુરાદ અપની,
દરબાર તેરા અયસા **મગદુમ** વલી દેખા,
કેહતે હે જહાં વાલે તુમ કુતુબ હો કોનો ન કે,
કીસકો યે ભલા રૂતબા **મગદુમ** વલી દેખા,
દમ ભરતે હે ઉલ્ફત કા અસ્બાબે જહાં સારે,
આલમ કો તેરા **શયદા મગદુમ** વલી દેખા,
ઇસ ગુલશને આલમ મેં **અબ્બાસ** કી નઝરોને,
હર સમ્ત તેરા જલ્વા **મગદુમ** વલી દેખા,

નાટકે—અબજોનાં બંધન—ગઝલે-કવ્વાલી.

બાગ બાંકા હૈ ન ખટકા, નહે સૈયાદકા ભય,
દોસ્તો દીલસે કહોં; **હિંદુ મુસલમાનકી જય,**
આંખ ખોલે **હિન્દ,** અબ **ગફ્લતકે પરદે દુર કર,**
આજ તક સોયા, મગર અબ **ખ્વાબ** દિલસેં દૂર કર.
રાસ્તા હે એક, પર **ગલી**ઓ મેં ચકકર હે બડા,
હે **ખુદા** ઔર **રામ** એક, દો દો દે રખને દૂર કર.
કૌન **હિન્દુ** ઔર **મુસલમાન, પારસી** સબ ભાઇ હેં,
એકમાકેં હેં સપુત, આપસકે, ઝગડે દૂર કર,
બાદ મરને કે **ન** જા, હરગીઝ **બિદેશીકબ્ર** મેં,
ગર **બિદેશી હો કફન,** ઉસકે ભી ટુકડે દુર કર.

ગઝલે. કલયર—શાને મીરાં.

ચલો અય દોસ્તો દેખો સખાવત મેરે મીરાંકી,
હુય કયસી ખુશનુમા ઘર ઘર બશારત મેરે મીરાંકી
મસીહાસે ન હો અચ્છા મરજ ઉસકોભી દમ ભરમે,
કરેહેં હાફ્ સરતાપા હીપ્રાઝત મેરે મીરાંકી,
અગર લીખ્ખા ન હો કીસમતમે જીસકે લોહુપર કુચભી
ઉનેભી દાદ દેતી હએ સુજાઅત મેરે મીરાંકી.
કફ્નસે ઉસે ઉઠ ખડા હીંદુકા લાસા એકદમ ભરમે,
હુઇ જબ ઉસકી મૈય્યતપર ઇસારત મેરે મીરાંકી
અલી કીયા ખુબ પાયા હેઅ વસીલા મેરે મીરાંકા,
કયામતમેં ભી હુએ હમકો હીમાયત મેરે મીરાંકી.

'ગઝલે ફખ્ર—તર્જે-કવ્વાલી,

મય સો જાઉં યા મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
ખુલે આંખ સલ્લે અલ્લા કહેતે કહેતે
કીયા જુબ્હ કાતીલને રૂક રૂક અયસા
જબાં થક ગઈ મરહબા કહેતે કહેતે
મય વલવયલ પઢને લગા બેખુદીમેં
તેરી જુલ્ફકા માંજરા કહેતે કહેતે
હુઇ સેંકડો મુશ્કીલ મેરી આશાં
ફકત એક મુશ્કીલ કુસા કહેતે કહેતે
અદબસે જબાં થામ કર રહે ગયા મંય
હબીબે ખુદાકો ખુદા કહેતે કહેતે
પહોંચ જાઉં યા રબ મદીનેમેં મંયભી
ઇસી તરેહ સલ્લે અલ્લાહ કહેતે કહેતે
સબાં તુહી લે ચલ મદીનેમેં મુજકો
બહોત દીન હુવે મુસ્તફા કહેતે કહેતે

(દીગર)

ઝબાં ખુશ્ક હોયા ખુદા કેહતે કેહતે
નિકલ જાએ દમ મુસ્તુફા કેહતે કેહતે
તમન્ના હય દીલમેં કે દાખીલ હો યા રબ
મદીનેમેં સલ્લે અલ્લા કેહતે કેહતે
હુવા તુરપુર રો અબ મુશાકો અયસા

ઝબાં રૂક ગઇ મુદહુઆ કેહતે કેહતે
મોહબતમે કામીલ હુવે ઇબને હચદર
ફીદા કર દીયા સર રઝા કેહતે કેહતે
મઝા હો જો મહેસરમેં કુછ મુજસે પુછે
મેં હો જાઉં ચુપ મુસ્તુફા કેહતે કેહતે
ગદાઇસે શાહી મીલી ફખ્રકો અબ
યે રૂતબા મીલા મુસ્તુફા કેહતે કેહતે

શાને મીરાં—ગઝલ. કવ્વાલી.

જાન મેરે દાતાર પ્યારે લે ખબર, જાને હયદરકે દુલારે લે ખબર.
અલ્લાહ અલ્લાહ આપકા દરબાર ક્યા, જાઉં મેં સદકે તુમ્હારે લે ખબર.
હઝરતે હુસનેનકે તુમ લાલા હો, ગૌષુલ આઝમકે પ્યારે લે ખબર.
ભાઇ સૈયદ અબુમીયાં કે હુઝુર, નથ્થુ શાહ નાયેબ તુમ્હારે લે ખબર.
ખાદીમે દર પેહ મીયાં મોહંમદ, રોજે શબ દરપે પુકારે લે ખબર.

ગઝલે—કલયર—શાને મીરાં.

રવાં હેઅ હીનદમે હરજા સખાવત મેરે મીરાંકી
અયાં હે જા બજા દેખો હીમાયત મેરે મીરાંકી,
દરેઅકદસપે ખ્વાજા કે સવાલી શોર કરતે હેં,
વહાંપર ભી નઝર આઇ ઇનાયત મેરે મીરાંકી,
સબબ ઓલાદ કે માયુસ હોવે જો ખુદાઇસે,
ઉને ઓલાદ દેતી હય કરામત મેરે મીરાંકી,
જમાના ફઇજ પાતા હય દરેઅકદસ પે મીરાંકે,
જીલા દેતી હેઅ મુરીદોંકો ઇશારત મેરે મીરાંકી,
જો દેખા ખ્વાબ મે ઇસ કલયરી ને શાન મીરાંકી,
કહા કરતા હે જબસે યે સુજાઅત મેરે મીરાંકી.

શાને-શાબીર. ગઝલે-તજમ્મુલ-કુમરી.

તન વારૂં નીસારૂં ધન સજનીરે, ખલકત સારી જાત હય વારી.
ખ્વાજા હય વોહ તોરી દીલબરીરે.—તન વારૂં.
તુમરે દરસકો નીસ દીન પલ છીન તરસેં મોરે નેન,
ચાંદ સા મુખડા જલદ દીખાદો થંડી હય મોરી નેન.–તન
તુમરે ચમન કે ફુલહુંય ન્યારે ખ્વાજા કુતબુ દીન,
કુતબકે તારે રાજ દુલારે બાવાં ફરીદુ દીન.–તન
શાને નબી મહેબુબે ઇલાહી ખ્વાજા નીજામુદીન
જાને અલી કલયર કે બાશી ખ્વાજા અલાઉદીન.–તન
પીર બશીર કે બલબલ જાઉં ડારૂં મંય તન મન વાર,
ઔર "તજમ્મુલ" કોન હય મોરી નાવકા ખેવન હાર.–તન

મી. મુરાદઅલ્લી —ઉસ્તાદી ભજન.—

મદીનેમેં મોહંમદ આયો, દીલભર સચ્ચો દીન જગાયો,
સરવર સચ્ચો દીન જગાયો.—મદીને.
જુમ્મેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ઘર જાયો,
દાઈ હલીમા પાલના ઝુલાવે હુરાયે મંગલ ગાયો;
અબ્દલ્લા ઘર અનંત વધાયો.—મદીને.
નબી મોહમદ ચલે મેહેરાજકુ ચોથે અરસપે આયો,
ચોથે અરસપે એક શેર ખડા થા, અંગુઠી નબિસે પાયો,
મુદત પરદેમેં દીખાયો.—મદીને.
ઉસ પરદેમેં નબીકું બીઠાયો, અનહક ભેદ બતાયો,
આશુક માશુક દોનો હીલમીલ બૈઠે, આશુક માશુક મન ભાયો
નબીજી મહેરાજ સીધાયો.—મદીને.

નૂરકી પગરી નૂરકા જામા, નૂરકી સેજ બીછાઓ,
નૂરકા સેહરા, નબીજીકે શીરપર. મોતીયન મેહ બરશાયો;
નબીજી મેહરાજસે આયો.—મદીને.
કલમા પઢો નીત નર નબીકા, ઇલિમે-દીલ સોહાયો,
લાઇલાહા, ઇલ્લીલાહા મોહંમદ રસુલીલ્લાહ કલ્મા મુખપાક પઢાયો,
નીરાશા તેરે કદમોમે આયો.—મદીને.

ગઝલે, આકીલ—તર્જે કવ્વાલી.

ઇનસાન કે જીસ્મો જાંમે મૌલા બદનમે તુ હય
પહેલુ મે દીન જીગરમે હર અન્જુમતનમે તુ હય
બુલબુલમે ગુલમે ગુનચએ સરવે ચમનમે તુ હય
મહફીલમે અંજુમનમે સમઅ વ લગનમે તુ હય
ચંપા ચંબેલી બેલા ઔર નસતરનમે તુ હય
ગુલબુટેમે કલીમે ઔર યા સમનમે તુ હય
ફરહાદ કૈસે લૈલા શીરીં સખુન મે તુ હય
મસજીદમે મંદરોમે બસ્તી વ બનમે તુ હય
અંદાજમે અદામે ઔર બાંક પનમે તુ હય
ખુબી મે ખુબરૂમે હુસ્નો ફૂબનમે તુ હય
ઝાહીદમે મુત્તકીમે આબીદકે મનમે તુ હય
ગબરૂ મુસલમાન કાફીર ઔર બરહમનમે તુ હય
કુફ્રમે કરબલામે યસરબ કે બનમે તુ હય
જરરારમે જરીમે શમશીર ઝનમ તુ હય
રાહતમે ઐસો અશારત ચૈનો ચમનમે તુ હય
આકીલ કે દરદો ગમમે, રંજો મહનમે તુ હય

તમ્મત—ખતમ;